

Нова померања земљишта у Колубари

— ПОМЕРАЊА У ГОРЊЕМ МУШЊУ И ВЕЛИШАВЦИМА. —

Зграде које су се срушиле услед померања земљишта. Лево: кућа Јова на Аврамовића из Велишевца; десно: на имању Јелице Игњатовић.

МЈОНИЦА, 11 јул. — (Изв. „Правда“). — Још се није стишло узбуђење, изазвано катастрофалним померањем земље у селу Берковицу, а нешто доцније у К. Луци, јуче су за beleжена два нова случаја клизања земљишта у селима Горњем Мушњу и Велишевцима. Иако је ово померање по својим последицама далеко мање од оног у Берковицу, он је у толико жалоснији што је њен страдалник једна сасвим сиромашна жена, која је, благодарно хуманим људима, успела да створи себи кров над главом.

Један комплекс земљишта, у површини од 2 хектара, склизнуо је са свога првобитног положаја за десетину метара и собом понео кућу и остале грађевине удове Јелице Игњатовић. Цела површина овог терена испуцала је у дужици од 200 метара, а на више места појавиле су се велике пукотине. Те пукотине, које завазе у дубину по метар и више, нарочито су се истакле око саме куће, тако да су њени темељи због тога подрвени. Она је померена за више метара ка источној страни.

У близини куће налазили су се и остале грађевине, вајат млекара и једна недовршена кућа. Померени терен обухватио је и ове објекте и од истих порушио вајат и другу кућу, а плекару делимично оштетно. Поред овог, површина земљишта око куће, а које је било засађено разним усевом, померавем уништила је

целокупан усев и мали комплекс воћа, порушиле грађевине и околини комплекс земљишта, који је служио за обраду, — све је то имовина Јелице Игњатовић. Без стоке и већег земљишта, она је овим померањем доведена до просјачког штапа. Грађевине неупотребљиве за становање, новчане могућности нема да би их поправила, а поред тога без земљишта на коме би могла започети нову грађењу, ова сирота жена упућена је да се обрати добрим људима за помоћ.

Истог дана кад и у Горњем Мушњу десио се сличан догађај померања земље и у селу Велишевцу. Земљиште у простору од 3 хектара склизнуло је за неколико метара у правцу северостока. Кућа, са осталим зградама, налази се на подножју брда зв. „Медник“, одакле је по цело клизање земљишта. Померено земљиште ударило је на једну стару крушку пуну рода и изавалило је из земље. На једном делу овог брда налази се шљивак, а по врховима више храстова старих преко 80 година. Они су заједно са земљиштем склизнули ка источној страни, пружајући језиву слику овог краја. Померено земљиште је сопственост Аврама Јовановића. Због великих пукотина, које су се појавиле у дворишту, грађевине су већином порушене, а неке толико оштећене да се морају пренести на други простор. Воћњаци и усеви такође су за-

нете огромне штете. Они су или затрпани земљом, а већи део сучвен у сториран на туђе земљиште. Један већи шљивак склизнуо је на јову, која је била засејана кукурузом и нивалада Милорада Радисављевића и уништила сав усев.

Пошто су све зграде порушене, а неке постале неупотребљиве, Јовановић је био принуђен да се исели и на једној њиви удаљеној око 200 метара направиле привремено склониште за своју породицу.

Данас је на место помереног земљишта изишла комисија, састављена од г. Вучићевића, пољопривредног референта, која је утврдила узроке и проузроковању штету.

Према извештају ово померање је по природи заједничко са оним у Берковицу. По својем геолошком саставу оно је било наглошено померање. Налазили се вероватно на некој каменој греди, она је због сталних киша, постепено слабила, да се најзад потпуно одвојила од свог првобитног положаја. Штета је велика. Колико се могло утврдити она износи 30.000 динара. Најжалосније: слику пружа оштећена Јелица Игњатовић. Без мужа, са једним сином од 13 година, она је, иначе бедног материјалног стања, сада принуђена да иде у прошњу. Куће нема, земљиште избрадано пукотинама.

Д. Трипковић.

То исто важи и код неге косе, јер и косу храни њен корен, те је због тога најважније да се негује теме, да се тако спречи стварање перута и испадане косе.

Најбоље средство, које се употребљава већ десетине година и клинички је испитано и препоручено од стручних ауторитета јесте,

ПИКСАФОН

и Пиксафон шампун

као средство за јачање темена и спречавање перута и испадане косе. Сталном негом ПИКСАФОН ШАМПУНОМ добићете здраву и лепу косу. ПИКСАФОН и ПИКСАФОН ШАМПУН

појачавају растене косе и пружају Вашој коси поново природни, младалачки, свилен сјај. Косе лако чешља и добро држи.

НАШЕ БАЊЕ И ЛЕТОВАЛИШТА ДАРУВАР

— ЈЕДНА НАПРЕДНА И ПО ЛЕКОВИТОСТИ ОД ДАВАНА ЧУВЕНА БАЊА. —

ДАРУВАР, јула.

На подножју славонског средозорја лежи минерално и блатно купатило Дарувар, познато по својој лековитости још из римског доба. Ово лежишће за време турске владавине делимично је експлоатисано и добило име Илице какав се назива и до данас сачувао у народу. Марија Терезија је 1760 године даривала Антуан Јанковићу добра Сирач, Паркрац и Стражевић. Јанковић је први и почео да уређује данашњу бању Дарувар. Он је подигао прву бањску зграду са четири одељена.

Дарувар је са свих страна заштићен од ветрова и има субалпску климу. Располаже свежим ваздухом, а леги у њему влада погодна температура, без великих врућина. Околина Дарувара је шумовита, а бањски парк, простран и уређен, проужава се кроз шуму све до чужених даруварских виноград.

који се у заједничком купатилу не могу купати, израђена су посебна одељена. Даруварска блатна купатила савршавају сумпорно-киселе и угљене соли. Бања располаже и посебним одељењем за судаторно купане. Поред тога Дарувар има и отворено хладно купатило.

Даруварско минерално блато делује својим хемиским својствима, механичким деловањем и неком врстом природне масаже.

Дарувар са успехом лечи реуматизам, женске болести, хронична инфилтративна запаљења, разне неуралгије, ишијас, малокрвност и друге. Бања има апотеку, неколико лекара, специјалисте за бањотерапију и женске болести.

— Управна бања, да би гости имали што више могућности за добар провед, саградила је неколико тенис плацева, фудбалско игралиште.

„Александаров дом“ је највећа бањска зграда која пружа посетницима све удобности, м-деран конфор. Поред тога, бања располаже са још неколико уређених хотела као „Аркадија“, вила „Марија“ и други.

У самом бањском парку налази се простор од близу четири хиљаде квадратних метара са многобројним изворима. Експлоатисане се пет извора, и то два минерална и три блатна термална извора. Александаров извор је најиздашнији минерални извор са температуром од 48 степени. Ангунов извор има температуру 50 степени и служи највећим делом за пиће.

Блатна купатила се налазе на самим изворима: Купатила су модерно саграђена. Централно блатно купатило саграђено је у маурском стилу. Температура у овом купатилу достиже 44 степена. За тешке болеснике,

ПОЧНИТЕ ОД ДАНАС, АКО СЛУЧАЈНО НЕ ЧИТАТЕ „ТАТЈАНУ“, НОВИ РОМАН ИЗ ПОСЛЕРАТНОГ БЕОГРАДСКОГ ЖИВОТА

Дарувар: купатило

Да ли ће Дом студенткиња отићи на добош?

— НЕВОЉЕ ПРИ ЗАВРШЕТКУ ДОМА УДРУЖЕЊА СТУДЕНТКИЊА —

— САДА КАД СЕ ДОШЛО ДО КРОВА НЕМА ВИШЕ СРЕДСТАВА ЗА ДОВРШЕЊЕ ЗГРАДЕ —

У Краљице Марије улици, до Обданишта број 2, подиже се зграда и изгледа модерна грађевина. Могао би се помислити да је то кућа коју подиже за ренту какав београдски богаташ. Али ко је пролазио последњих дана поред ове недовршене зграде морао се запитати: ако ову зграду зида неки богаташ, зашто је она престао да даље зида, кад је за то лепо и погодно време.

Ову зграду, која је у пола довршена, зида Удружење студенткиња Београдског универзитета као свој доми за сиромашне и незбринуте студенткиње, оне које немају баш никога да се о њима брине и принудне су да се муче и пате док заврше тешке студије. Кад је још основано Удружење студенткиња Београдског универзитета она је себи ставила у задатак да из својих средстава подигне дом за сиромашне студенткиње и да им омогући удобан живот и школовање. Ту нађеу оно је гайло годинама и најзад, после много муче и труда, врло мало помолуно, Удружење је 1929 године успело да у једној старој и трошној згради отвори дом за сиромашне студенткиње и да ту прими тек неколико десетина најсиромашнијих и најбољих ученица. До сад је Удружење у тој неудобној згради савесно и успешно обављало свој високи задатак на опште задовољство. За неколико година, коли-

ко је Дом отворен и непрекидно ради, Удружење није заплатило ни од једне студенткиње више месечно од 550 динара, а успело је да од тих додатак отплати сав намештај, сав лу и сад се може сматрати власником свега што се у Дому налази заведено у инвентар. Веће помоћи студенткиње нису добиле ни од кога. А молиле су свакога кога је било часно молити.

Студенткиње су радиле као пчеле и бориле се свим моралним средствима да дођу до материјалних могућности и почну зидање свога Дома. Посладе су око 2.700 пакетића са оне кама за зидање Дома студенткиња. Ти су пакетићи распаковани у свима местима у држави и продавани готово свакоме ко је осетио да се и за студенткиње треба побринути. Но, не може се рећи да је било успеха. Очекивало се више од онога што је урађено. Публика се осрамотила пред остварањем ове лепе идеје и није је потпомагала како је требало.

Ипак, студенткиње нису клаузуле. Оне су успеле да прикупе око 700.000 динара саме. 200.000 динара је дозјала Универзитет и све је то уложено у нову грађевину, која се сад налази у Краљице Марије улици. Прошле године у септембру почело је зидање и сад се дошло до крова.

И ту су кредити исцрпљени. Нема више новца. Па се стало са зидањем и не зна кад ће се почети понова. И сад сироте студенткиње тужно гледају три спрата на својим недовршеним дому и, уздишући, кажу: — Боже, да ли ћемо га некад довршити, или ће се можда продати на аукцију овакав какав је сад?

И заиста, то се питање и поставља. Јер, ево како стоје ствари.

Кад је Удружење студенткиња имало нешто готовине и остало је способним да почне зидање, налазили су да ће током зидања доћи до нових кредита и средстава, затражило је од Београдске општине плац Претесорин општине тада је био професор Универзитета г. Милав Нешић. Он је знао шта и како се студенткиње муче и брине и како се студенткиње муче шкољујући се. И, његовом заслугом решено је да се студенткињама да земљиште за зидање некоег дома, али тако да власник земљишта остане и даље Општина. Удружење студенткиња има право само да подигне зграду и ништа више. Ту је, истина, наступило један правнички парадокс, јер је својина непокретности, коју ове сачињавају плац и зграда, власничко двојство и то не по неком вартикалном систему зградено, већ по линеарном, који код нас није признат. А како се плац не може делити од зграде и како он без зграде, кад је већ под њом, не чини никакву вредност, то је овај случај настао комичан и правнички немогућан. Замислите ситуацију у којој се налази сад Удружење студенткиња. Назидало је зграду, велику и лепу. Ставило је под кров, а она се налази на туђем земљишту. Удружење је настало новача да зграду доврши, а не може се задужити ни на недовршену грађевину која сад овакв не престава велику вредност, нити пак на плац који у ствари припада Београдској општини. Ситуација не само чудновата него смешна и конфузна. Али то се дешава...

Ни саме студенткиње више не знају на која врата нису закупале да им се учини. Писале су безброј молби, обрађале се многима. Молиле су на првом месту Универзитет. После тога Министарство просвете, па онда друге. Тражиле су зајам од Државне заштитне банке, али ни тамо не иде добро. Неће нико да новца

— Довде се дошло!

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА